

Cu glasul meu strig către Domnul, cu glasul meu mă rog către Domnul.
Îmi vărs necazul înaintea Lui și-mi povestesc strâmtorarea înaintea Lui.
Când îmi este măhnit duhul în mine, Tu îmi cunoști cărarea.
Pe drumul pe care umblu, mi-au întins o cursă.
Aruncă-Ți ochii la dreapta și privește!
Nimeni nu mă mai cunoaște, orice scăpare este pierdută pentru mine,
nimănui nu-i pasă de sufletul meu. Doamne, către Tine strig și zic:
„Tu ești scăparea mea, partea mea de moștenire
pe pământul celor vii.” Ia aminte la strigătele mele,
căci sunt nenorocit de tot.
Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc,
căci sunt mai tari decât mine.
Scoate-mi sufletul din temniță,
ca să laud Numele Tău!
Cei neprihăniți vor veni să mă
înconjoare când îmi vei face bine.

Psalmul 142